

Incluziunea școlară și socială a copiilor și tinerilor din grupuri dezavantajate

Suport de curs

Acest suport de curs este realizat de:

 <p>APD C M <i>Competențe pentru tineri!</i></p>	<p>ASOCIAȚIA ACADEMIA pentru DEMOCRAȚIE, COMUNITATE și MEDIU</p> <hr/> <p>E-mail: office@academiapentrudemocratie.org; Telefon: 0785.168.100 Website: https://academiapentrudemocratie.org</p>
--	---

În orice societate există anumite persoane care, datorită unor deficiențe, incapacități nu se pot "integra" în comunitate prin propriile lor forțe. Societatea, prin diverse mecanisme și pârghii, trebuie să urmărească și satisfacerea nevoilor/treburilor reale ale persoanelor din grupuri dezavantajate, să le asigure respectarea deplină a intereselor acestora, a demnității și a drepturilor lor în orice împrejurare și în raport cu orice sistem de referință, în vederea integrării acestora ca membri deplin ai societății.

Integrarea școlară este un proces complex și de durată care face referire la cuprinderea tuturor copiilor, inclusiv a celor din medii dezavantajate, în instituții școlare obișnuite, sau în moduri de organizare cât mai apropiate de acestea. Este de dorit să privim integrarea școlară ca un proces continuu de adaptare la condițiile mediului școlar și social caracterizat printr-o neîncetată transformare, mediul schimbându-se în funcție de cerințele integrării individului. Mai mult, procesul integrării școlare a copiilor din grupuri dezavantajate trebuie conceput ca o acțiune socială complexă, a cărei esență constituie nu conformarea mecanică, pasivă a elevului la condițiile mediului școlar și social, ci corelarea ambilor factori, crearea acelor condiții optime, obiective și subiective, pentru ca integrarea să însemne nu doar adaptare, ci și angajare.

Integrarea socială a copiilor/ tinerilor din grupuri dezavantajate în comunitate face referire la coexistența și consistența contactelor și relațiilor interpersonale în cadrul grupurilor sociale, la concordanța între norme și conduite, la interdependența funcțională a elementelor unui sistem/subsistem social etc. Conținutul noțiunii "integrare socială" este dependent de aspectele stabilității, consensului, controlului social care trebuie să caracterizeze orice societate.

În România, **integrarea și incluziunea școlară și socială a copiilor și tinerilor** din medii dezavantajate fac obiectul unui cadru legislativ bine precizat:

1. Legea Educației Nationale nr. 1/2011 cu toate completările ulterioare;
2. Legea 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în 2014;
3. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului;
4. H.G. 691/2015 privind aprobarea Procedurii de monitorizare a modului de creștere și îngrijire a copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate și a serviciilor de care aceștia pot beneficia;
5. Ordinul Cadru privind interzicerea segregării școlare în unitățile de învățământ preuniversitar Nr. 6134/21.12.2106, Secțiunea 4 6. OM 1985/2016 privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată

în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale 7.OM 2277/2016 pentru aprobarea Protocolului cadru în vederea implementării serviciilor comunitare integrate, în vederea prevenirii excluziunii sociale și combaterii sărăciei.

În mod tradițional, politică socială a României se concentrează pe plățile pentru prestațiile sociale pentru persoanele în nevoie și riscul de excluziune socială, și mai puțin pe servicii sociale. Serviciile sociale sunt furnizate conform Legii nr. 292/2011 privind asistența socială . Există trei tipuri de servicii reglementate: (1) servicii de îngrijire personală; (2) Servicii de recuperare; (3) servicii sociale (re) integrare.

Deși tinerii pot beneficia de aceste servicii, în niciunul dintre serviciile create de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale tinerii nu sunt vizați în mod special și niciunul acestor servicii nu este special conceput pentru tineri.

Analizând măsurile de incluziune socială incluse în Strategia națională privind includerea socială, Strategia pentru tineret și reunite în cadrul Pachetului Anti-sărăcie, se poate observa că toate măsurile sunt concepute în jurul școlilor din zonele defavorizate. Serviciile sociale pentru locuitorii din zonele defavorizate sunt situate în jurul școlii, astfel încât acestea devin un motor de incluziune socială, prin completarea activităților Serviciilor Publice de Asistență Socială și prin furnizarea de servicii de informare, consiliere și servicii sociale, de sănătate și educație copiilor și tinerii care frecventează școala și familiile acestora. Prin: biroul social și medical (inclusiv cabinetul medicului stomatolog) în școli; specializare personală (psiholog, consilier școlar, logoped); cantină școlară.

Context general

Conform Strategiei Naționale pentru Incluziune Socială, probabil cea mai importantă provocare privind includerea socială în România este legată de sărăcie.

Începând cu anul 2009, tinerii au avut cea de-a doua cea mai crescută rata a sărăciei, fiind principalul grup afectat de criză economică. În 2012, tinerii între 18 și 24 de ani aveau sau rata a sărăciei extrem de ridicată, foarte aproape de riscul ridicat de sărăcie cu care se confruntă copiii. Ceea ce este îngrijorător este că, în cazul tinerilor, rata sărăciei a crescut semnificativ în timp (cu 7 puncte procentuale în perioada 2008-2012). Această creștere s-ar putea datora vulnerabilității și a lipsei oportunităților de încadrare pe piața forței de muncă. Pe baza pragului național de sărăcie absolută măsurat utilizând nivelul de consum din 2013, cetățenii romi au un risc de zece ori mai mare de a fi săraci decât restul populației (rata pentru populația romă a fost de 33%, comparativ cu doar 3,4% pentru întreaga populație). Ceea ce este îngrijorător este faptul că riscul sărăciei este extrem de mare pentru copiii și tinerii romi – rata sărăciei este de 37,7%, în timp ce rata sărăciei la nivel național este de doar 4,3%. Tinerii romi sunt, prin urmare, în risc dublu. Sărăcia la locul de muncă afectează unul dintre doi adulți din România, inclusiv tinerii adulți. Marea majoritate a celor care întâmpină probleme sociale combină câștigurile cu transferurile de protecție socială (80% din total), alocații pentru copii fiind cea mai comună formă de sprijin. Copiii și tinerii private de îngrijire și sprijin parental sunt printre cele mai vulnerabile grupuri din România. identifică prin cercetare și planificare strategică. În timp ce în anii 1990 sistemul de protecție specială pentru copiii separați de familiile lor a fost sursa scandalurilor cunoscute pe plan internațional în România, condițiile în orfelinate

fiind scandaloase, sistemul a fost reformat în România în ultimii 15 ani. Plasamentul maternal, familiile adoptive sau casele mici de plasament pentru copii și tinerii sub 18 ani, separați de familii lor, au luat, în general locul orfelinatelor mari.

Concepte de bază

Legea asistenței sociale România precum și alte reglementări în termenul de „tineri care părăsesc sistemul de protecție specială”, în ceea ce privește tinerii de peste 18 ani care părăsesc orice formă de protecție separată de părinți, fie prin plasarea în familie extinsă (bunicii sau). alte rude) sau prin plasarea în familii adoptive sau în orfelinate. Recunoscând faptul că discriminarea este una dintre principalele cauze care generează sau menține situația de excluziune și marginalizare, categoria dezavantajată este definită de legea specială privind combaterea discriminării. ca fiind o categorie de persoane care sunt fie în situație de inegalitate față de situația majorității, din cauza diferențelor de identitate sau care se confruntă cu respingerea și marginalizarea în ceea ce privește comportamentul altora. Grupurile vulnerabile includ: copiii expuși riscului sărăciei, vulnerabilitate la procesele de dezintegrare socială, delincvența juvenilă; tineri de peste 18 ani care nu mai sunt vizați de sistemul de protecție a familiilor; persoane cu dizabilități; persoane aparținând populației de romă aflate în situații de risc înalt; persoane în vârstă în situații de risc ridicat și persoane fără adăpost.

Organizare

În domeniul incluziunii sociale responsabilități sunt împărțite între mai multe instituții:

Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este principala autoritate centrală responsabilă de elaborarea politicilor naționale. De asemenea, sunt un rol de coordonare asupra birourilor județene care implementează politicile de incluziune socială și rolul de monitorizare a implementării politicilor la nivel național, județean și local;

Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție este instituția centrală din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, responsabilă de elaborarea politicilor (în timp ce decizia privind aceste politici revine Ministerului) pentru protecția socială a tinerilor sub 18 ani;

Direcțiile Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) implementează politicile ministerului la nivel județean în domeniul incluziunii sociale și protecției copilului, inclusiv a tinerilor sub 18 ani;

Agencia Națională pentru Plăți și Inspectie Socială este o instituție aflată în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, responsabilă cu coordonarea plăților pentru prestațiile sociale și inspectarea acestor plăți. Instituția dispune de birouri județene care comunică direct cu servicii locale și efectuează inspecțiile;

Serviciile de Asistență Socială Publică SPAS sunt departamente la nivelul autorităților locale, responsabile cu furnizarea directă de servicii și distribuirea directă a prestațiilor sociale.

Autoritățile centrale au o responsabilitate de reglementare în domeniul serviciilor și pot aloca, de asemenea, resurse financiare limitate ale bugetului central de stat pentru organizațiile acreditate care prestează astfel de servicii, în conformitate cu Legea nr. 34/1998 privind acordarea de subvenții asociațiilor și fundațiilor românești cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială. Sindicatele, organizațiile patronale și ONG-urile participă la elaborarea politicilor în domeniul incluziunii sociale a tinerilor, utilizând două metode principale: 1. reuniuni consultative ad-hoc, în principal cu ONG-uri 2. Consiliul Economic și Social, organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului, care a organizat ca instituție publică tripartită de interes național, rolul de consiliu consultativ pentru toate proiectele din domeniul social sau economic. Există trei tipuri de organizații care participă la Consiliul Economic și Social: 1. Sindicatele reprezentative la nivel național, potrivit legii nr. 62/2011 privind dialogul social; 2. asociații patronale reprezentative la nivel național, conform Legii nr. 62/2011 privind dialogul social; 3. ONG-uri numite de Ministrul Muncii, conform criteriilor de reprezentare. Cu toate acestea, criteriile nu sunt publice. O organizație de tineret umbrelă: Consiliul Tineretului din România este parte a Consiliului Economic și Social. În cadrul întâlnirilor ad-hoc participarea ONG-urilor este mai importantă. Biroul UNICEF din România este, de asemenea, activ, oferind informații, studii și sfaturi la nivelul planificării politicilor, precum și testarea și pilotarea modelelor de asistență socială la nivel local. Modelele lor vizează în primul rând copiii, dar tinerii (14-35 ani), de asemenea, un grup țintă important pentru biroul UNICEF din România. descentralizată în implementare. Servicii de asistență publică locală în structura administrației locale și ONG-urile autorizate oferă asistență socială în mod direct și beneficiază de prestații sociale.

Cooperare trans-sectorială

Există trei tipuri de mecanisme de cooperare trans-sectorială între ministere, departamente și agenții implicate în definirea politicilor și măsurilor de nivel înalt privind ocuparea forței de muncă și antreprenoriatul în rândul tinerilor: 1. Reuniuni ad-hoc 2. Comisiile inter-ministeriale ad-hoc organizate pe diferite subiecte în conformitate cu proiectul de lege în pregătire. 3. Comitetul de Monitorizare al Programului POCU, programul care include măsuri de asistență socială și incluziune socială din Fondul Social European și Inițiativa pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru Tineret. Comitetul de Monitorizare al POCU este important pentru acest mecanism de finanțare a dezvoltării inițiative și proiecte strategice în domeniul incluziunii sociale a tinerilor. Nu sunt disponibile dovezi și documente publice cu privire la activitățile mecanismelor de cooperare intersectorială prezentate.

Strategia de incluziune socială a tinerilor

Există o strategie națională privind incluziunea socială în România, iar Strategia pentru tineret are un pilon dedicat includerii tineretului. O strategie separată privind incluziunea socială a tinerilor ca atare nu există în România. Ambele documente strategice au fost aprobate prin

hotărâri ale Guvernului în 2015: Strategia pentru Tineret prin Hotărârea Guvernului nr. 24/2015 și Strategia Națională privind Incluziunea Socială prin Hotărârea Guvernului nr. 383/2015. Toate măsurile de includere socială diferite de strategii și programe guvernamentale au fost reunite în 2016 în Pachetul anti-sărăcie. Pachetul include mai multe dispoziții pentru tineri. Pentru tineri care au renunțat la școală și au șanse reduse de a-și găsi un loc de muncă, au fost planificate programe de dezvoltare a acestora – dezvoltare profesională și continuarea studiilor. Pachetul anti-sărăcie este un instrument folosit pentru a organiza toate strategiile, inițiativele și programele guvernamentale reglementate prin lege sau prin Hotărârea Guvernului.

Scopul și conținutul strategiei

În domeniul incluziunii sociale a tinerilor, pachetul anti-sărăcie conține măsuri care vizează copiii și tinerii sub 18 ani și măsuri care vizează tinerii adulți.

Aceste măsuri sunt:

Școala – motorul de includere în zone defavorizate Inițiativa centrală asigură servicii sociale pentru locuitorii defavorizate în jurul școlii, astfel devine un motor de incluziune socială, prin completarea activităților Serviciilor de Asistență Socială Publică și prin furnizarea de informații, consiliere și asistență socială, sănătoasă. și servicii educaționale pentru copiii și tinerii care frecventează școala și familiile acestora. Prin:

- biroul social și medical (inclusiv biroul dentist) în școli;
- personalul special (psiholog, consilier școlar, logoped);
- cantina școlară

Școala după școală – program național destinat școlilor din zonele defavorizate. Programul urmărește acordarea sprijinului educațional pentru copiii și tinerii vulnerabili, pentru a preveni abandonul școlar prin furnizarea de programe școală după școală, inclusiv a unei mese calde. Programul va stabili mecanismul de extindere a programului existent la nivel național.

Programul A doua șansă – program național pentru zonele defavorizate Programul vizează creșterea numărului de școli care oferă a doua șansă. Programul oferă o abordare școlară flexibilă pentru a aduce copiii, tinerii și adulții înapoi la școală pentru a absolvi nivelurile de educație obligatorie.

Granturi pentru școlile din zonele defavorizate - inițiativa urmează un model de plan de implementare al Băncii Mondiale, prin formula de finanțare (/cap de locuitor), granturi pentru creșterea eficienței școlilor defavorizate, granturi pentru parteneriate școală – comunitate, premii pentru profesorii talentați din școlile dezavantajate

Programul național urmând modelul „Teach for Romania” - inițiativa vizează dezvoltarea unui program național care constă în recrutarea tinerilor talentați, inclusiv profesori deja angajați în sistemul de învățământ, formarea acestora, oferirea de burse de sprijin și granturi și un

program de mentorat pentru predarea timpului. de 2 ani în grupuri defavorizate, vulnerabile și școli.

Acces sporit la educație - Inițiativa vizează asigurarea unor spații adecvate pentru cursuri, stimulând, de asemenea, antreprenoriatul în zonele vulnerabile, în: a. Lucrări de construcție, extindere și / sau reparații în grădinițe și școli cu un număr mare de copii defavorizați. b. asigurarea transportului local (autobuze școlare sau minivane) prin furnizarea de vouchere elevilor.

Prevenirea abandonului școlar timpuriu - un program pilot cu scopul menținerii în populația școlară a copiilor în risc de abandon școlar prin activitate de dezvoltare personală și activități sportive. Inițiativa este finanțată prin Fondurile SEE.

Programul național integrat pentru tineri care nu sunt încadrați într-o formă de învățământ, angajare sau formare profesională (NEET) - inițiativa oferă asistență individuală pentru fiecare caz: înregistrare, informații și consiliere, monitorizarea măsurilor dedicate NEETs, inclusiv măsuri de ocupare a forței. de muncă (in auto-angajare) sau măsuri de reintegrare a tinerilor în educație, folosind inițiative precum cea de-a doua șansă program școlar.

Revitalizarea sistemului de educație vocațională și tehnică în mediul urban și rural - inițiativa are drept scop dezvoltarea proiectelor-pilot de formare profesională și profesională a școlilor profesionale, în parteneriat cu angajații.

Reinsertia socio-profesională a tinerilor care părăsesc sistemul de protecție specială - inițiativa vizează dezvoltarea Centrelor de tranzit, a apartamentelor sociale, a locuințelor sociale și a sprijinului pentru incluziunea socio-profesională, a măsurilor de mentorat în perioada de plasament și a centrelor de asistență parentală. Mai mult, inițiativa urmărește elaborarea standardelor de calitate și monitorizarea persoanelor instituționalizate (copii în asistență maternă, copii cu dizabilități).

Contribuția Strategiei de tineret la includerea socială a tinerilor, în special a celor vulnerabili și/sau care, din diferite motive, ar putea avea oportunități mai puține este operaționalizată în următoarele obiective și direcții specifice de acțiune:

Relansarea politicilor de combatere a sărăciei și a promovării incluziunii în România socială cu accent pe tineri și copii pentru a reduce deficitele pe toate dimensiunile vieții acumulate în stadiile inițiale ale vieții, deficite care sunt de așteptat să marcheze negativ toate viitoarele indivizilor și care ar deveni mult mai dificil de recuperate

Direcții de acțiune:

Combaterea sărăciei și a excluziunii sociale a tinerilor și a transmiterii intergenerațională, și întărirea coeziunii la nivel societal și a solidarității cu tinerii.

Schimbarea modului de abordare a combaterii sărăciei tinerilor de la intervenția de asistență socială punctuală la măsurile de dezvoltare socială și de investiție în tineri, implementate la începutul și pe tot parcursul constantă a ciclului de viață.

Adoptarea unei abordări intersectoriale în demersurile de îmbunătățire a coeziunii comunitare și solidarității, și în cele de reducere a excluziunii sociale a tinerilor, abordând aspectele care țin de educația, ocuparea, locuirea și includerea tinerilor într-o manieră integrată; acțiuni de combatere a sărăciei și a excluziunii pe întreg spectrul de politici; pentru a răspunde nevoilor tinerilor și pentru a asigura coerența în politică privind bunăstarea și accesul la sistemele de asistență și protecție, trebuie să întărită cooperarea intersectorială, precum și între nivelurile locale, regionale, naționale și europene.

Reconsiderarea beneficiarilor financiari, a serviciilor și a suportului în natură pentru copii și tineri pentru asigurarea tuturor nevoilor fundamentale ale acestora.

Întărirea responsabilizării părinților cu serviciile de asistență socială și dezvoltarea funcțiilor sociale ale autorităților publice comunitare.

Elaborarea de către autoritățile responsabile (guvern, MMSS) a unui program prioritar, parte a strategiei anti-sărăcie și de promovare a incluziunii sociale, aflate în curs de elaborare: Incluziunea socială a copiilor și tinerilor aflați în sărăcie extremă și cu risc ridicat de marginalizare/excluziune socială; elaborarea unui pachet complex de servicii sociale adresate copiilor și tinerilor din zonele cu sărăcie extremă, în vederea facilitării accesului la educație, acordării de alimentație sănătoasă, dezvoltarea capacității de dezvoltare personală.

Îmbunătățirea accesului la asistență socială a tinerilor în nevoie, pentru a-și valorifica drepturile; sprijinirea activităților de informare și educare a tinerilor cu privire la drepturile lor

Participarea tinerilor în toate fazele derulării politicilor antisărăcie și promovarea includerii sociale: servicii pentru tineret, servicii sociale și instituții de educație formală trebuie să lucreze împreună cu tinerii și familiile lor pentru a preveni excluziunea socială a tinerilor.

Valorificarea întregului potențial al muncii de tineret și al centrelor de tineret ca mijloace de incluziune.

Sprijinirea dezvoltării cunoașterii și competențelor interculturale ale tuturor tinerilor și combaterea prejudecăților. Remedierea problemelor lipsei de adăpost, locuirii și excluziunii financiare. Promovarea măsurilor de sprijin pentru tinerele familii

Acordarea de sprijin pentru tineri în vederea asigurării desfășurării unor vieți independente, a întemeierii unor familii proprii și a stimulării natalității în rândul tinerilor.

Asigurare a echilibrului dintre viața profesională, accesul la educație și măsuri de sprijinire a familiilor, în mod special în vederea creșterii copiilor.

Educație adaptată la cerințele implicării tinerilor în activități generatoare de venit

Servicii de suport pentru creșterea copiilor acasă, locul de muncă și în sistemul educațional de terțiar.

Promovarea unei piețe a muncii mai incluzive cu tinerii în general și cu tinerii din categorii defavorizate în mod special, îmbunătățirea calității integrării tinerilor pe piața muncii, asigurarea unei piețe a muncii flexibilă și creșterea siguranței cu privire la menținerea locului de muncă.

Asigurarea dreptului la tratament egal și corect, mai ales în ceea ce privește munca și salariul decent, locuri de muncă neprecare, oportunități de pregătire și promovare, și prevenirea discriminării pe baza vârstei.

Implementarea unor politici dedicate încadrării în muncă a tinerilor, în care să fie incluse măsurile menite să reducă rata șomajului în rândul tinerilor, printre altele prin uceniciilor, al stagiilor sau al altor experiențe de muncă.

Dezvoltarea, completarea și actualizarea cadrului național al calificărilor și a sistemului de standarde ocupaționale pentru a stimula dezvoltarea sistemului de formare profesională continuă.

Dezvoltarea cadrului național al calificărilor, încurajarea programelor de formare profesională continua.

Promovarea conceptului de management al vieții și al carierei care să sprijine indivizi pentru a beneficia deplin de toate oportunitățile.

Acordarea de sprijin social și care continuă și atunci când tinerii se angajează pentru a se evita o situație de „ușă rotativă” în care persoanele sunt prinse între șomaj și un loc de muncă precar, de slabă calitate.

Extinderea eligibilității pentru cursuri de calificare profesională și a persoanelor care nu au absolvit învățământul obligatoriu, în paralel cu cursuri de instruire speciale în competențe de bază pentru aceste persoane, astfel încât să poată fi cuprinse grupurile de risc precum persoanele aflate în sărăcie sau romii.

Facilitarea unor convenții între unități școlare din zone izolate, fără angajatori importanți în proximitate, și agenți din alte zone economice, pentru a permite organizarea învățământului profesional în aceste zone.

Prelungirea duratei facilitatilor acordate catre angajatori pentru angajarea persoanelor tinere si cumularea facilitatilor pentru tineri cu cele acordate pentru angajarea persoanelor din grupurile vulnerabile, daca este vorba de tineri din aceste categorii.

Pentru asigurarea tranziției de la educație la ocupare, tinerilor trebuie să se asigure consiliere și orientare în carieră de calitate, formare la locul de muncă, internship și ucenicie de bună calitate plătite, care să răspundă abilități și intereselor acestora.

Asigurarea sprijinului necesar, financiar, administrativ sau de altă natură, pentru încurajarea antreprenoriatului în rândul tinerilor.

Direcționarea educației non-formale spre reintegrarea socială a tinerilor excluși social, asigurarea menținerii sau restabilirii accesului la educația formală în paralel cu o reală promovare a învățării non-formale și informale și a recunoașterii competențelor dobândite.

Investiții eficiente în sistemele de învățământ și de formare la toate nivelurile (de la nivel preșcolar la nivel universitar) și asigurarea accesului egal la educație gratuită și de bună calitate, de la nivelul primar până la cel terțiar, pentru toți tinerii.

Ameliorarea rezultatelor în domeniul educației, tratând fiecare segment (preșcolar, primar, secundar, profesional și universitar) în cadrul unei abordări integrate, care să includă competențele-cheie și care are scopul de a reduce părăsirea timpurie a școlii;

Pentru a atinge ținta stabilită pentru anul 2020 de absolvire a tinerilor a învățământului superior sunt necesare de atragere către educația terțiară a populației care acum are vârsta cuprinsă între 23 și 27 de ani, în special în contextul tendinței descendente a ratei de cuprindere a învățământului superior.

Consiliere vocațională reală a tinerilor de la nivelul învățământului gimnazial și secundar inferior cu ajutorul tinerilor din învățământul superior, a proaspeților absolvenți, pentru activarea concomitentă a mai multor grup de vârstă de tineri.

Dezvoltarea de platforme de educație prin parteneriat între școli, universități, organizații de tineret și furnizori de învățare nonformală cu participarea membrilor comunității (părinți, tineri) din care provin beneficiarii acestor platforme de învățare.

Pentru a construi o cultură a înțelegerii, acceptării și respectului, sistemele de educație trebuie să promoveze participarea la procesul de decizie, diversitatea și includerea, mai degrabă decât să se concentreze pe examene și certificate.

Măsuri pentru promovarea e-incluziunii tinerilor, direcționate în special spre zonele mai sărace și mai izolate din mediul rural și spre categoriile de tineri cu un standard de viață mai scăzut.

Conceperea unor noi programe de construire sau amenajare de locuințe sociale, care să permită implementarea prevederilor legale care îndreptățesc tinerii defavorizați la o locuință, cum este cazul legii marginalizării sociale.

Elaborarea unei concepții a locuințelor sociale și diagnosticarea nevoii reale de locuințe sociale la nivelul României.

Continuarea acordării de facilități pentru căutarea unei locuințe pentru tineri și demararea, odată cu revirimentul economic, a unor noi programe de locuințe adresate tinerilor.

Promovarea accesului egal la sănătate a tinerilor și menținerea accesului gratuit la un pachet de servicii de bază sanitare și îmbunătățirea calității actului medical de îngrijire beneficiază copiii și tinerii.

Tinerilor trebuie să le fie garantate drepturile sociale, în special accesul liber și egal la serviciile medicale de sănătate mintală și fizică accesibile.

Monitorizarea mai atentă a tinerilor și încurajarea accesului reglementează la consult medical pentru prevenirea apariției unor boli.

Promovarea unui pachet integrat dedicat tinerilor de educație pentru sănătate și educație sexuală.

Elaborarea unui set de măsuri de conștientizare și planificare familială dedicată tinerelor din categoriile vulnerabile sociale

Lărgirea atribuțiilor centrelor de tineret pentru a le transforma în instituții care pot fi la nivel local centru de resurse pentru tineri excluși social și marginalizați, integrând intervenția autorităților locale cu responsabilități sectoriale în implementarea politicilor de tineret.

Elaborarea unor măsuri pentru diminuarea riscurilor importante pentru copiii și tinerii de 15-18 ani rămași în țară după emigrarea părinților și lipsiți de suportul serviciilor de asistență socială.

Politici eficiente de combatere a discriminării tinerilor, pentru a prelua populația și persoanele, pentru a putea sărăciei și a carității se află foarte adesea în restricții de oportunități și drepturi de îngrijire a celorlalți grupuri.

Integrarea acțiunilor de combatere a fenomenului copiilor și tinerilor fără adăpost în ansamblul strategiilor de acțiune și al politicilor sociale inițiate de MMSS; pregătirea unui cadru instituțional integrat de intervenție.

Corelarea și simplificarea serviciilor dedicate categoriilor copiilor și tinerilor fără adăpost și acordarea lor într-un pachet integrat – este nevoie de colaborare instituțională pentru a acorda integra suport – acte de identitate, asistență medicală, asistență socială (indemnizații), acces la pensii, acces la adăposturi și locuințe sociale, acces la sistemul educațional, acces la oportunități de angajare. Creșterea accesului acestei categorii la drepturi legale oferite prin legi precum venitul minim garantat, legea marginalizării sociale, legea economiei sociale și alte legi care includ această categorie socială printre beneficiarii eligibili.

Prevenirea transmiterii mai ales prin transmitere sexuală a HIV /SIDA în rândul tinerilor și reducerea, în acord cu prevederile Strategiei HIV/SIDA, până în 2015 cu cel puțin 20% a incidenței HIV în rândul tinerilor de 15 – 29 de ani față de 2010.

Combaterea formelor specifice de discriminare și excluziunea cu care se confruntă tinerii cu nevoi speciale, asigurarea asistenței specializate pentru reintegrarea ocupațională și socială a acestor tineri.

Creșterea resurselor, în special a serviciilor, pentru persoanele cu probleme de sănătate mintală
Asistență pentru dobândirea unei locuințe, acces la educație și la servicii de sănătate a tinerilor care părăsesc centrele de plasament.

Autorități responsabile

Nu există o autoritate responsabilă unică pentru punerea în aplicare a măsurilor de incluziune socială. Măsurile diferite țin de responsabilitatea diferitelor autorități, după cum urmează: toate măsurile privind activitățile în școli sunt supravegheate de Ministerul Educației Naționale și implementate de inspectoratele școlare județene;

Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și birourile sale locale, sub supravegherea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, trebuie să implementeze toate măsurile, inclusiv activități care vizează angajarea tinerilor vulnerabili.

Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale trebuie să implementeze toate cele privind tinerii din sistemul de protecție specială.

Ministerul Sănătății trebuie să implementeze măsuri pentru asigurarea protecției sănătății tinerilor vulnerabili

Ministerul Familiei și Tineretului trebuie să implementeze măsuri pentru asigurarea participării tinerilor vulnerabili la viața comunității.

Actualizări

Nu s-au făcut actualizări la prezenta Strategie a Tineretului, la Strategia națională privind includerea socială sau la Pachetul anti-sărăcie a adoptării sau redactării acestora.

Programe care vizează includerea tinerilor

Mai multe programe strategice incluse în Pachetul anti-sărăcie sunt programe destinate copiilor și tinerilor vulnerabili, după cum urmează:

Școala după școală – programul urmărește prevenirea abandonului școlar prin furnizarea de programe afterschool organizate de școli, cu participarea cadrelor didactice cu plata suplimentară pentru aceste activități, inclusiv prin furnizarea de mese pentru copii și tineri.

A doua șansă – programul organizează cursuri de remediere.

Programe de prestații sociale. Legislația în domeniul prestațiilor sociale are scopul de a îmbunătăți nivelul de trai al tinerilor. Cu toate acestea, trebuie să remarcăm aceste măsuri nu vizează numai tinerii, ci toți oamenii vulnerabili. Mai multe prevederi legale care vizează în special reducerea sărăciei (monetare) reglementează beneficiile sociale, după cum urmează:

Alocație familială (prevăzute în Legea 277/2010) se acordă și se plătesc familiilor cu venituri reduse pe membru de familie calculate în funcție de indicatorul social – prag stabilitate – 500 lei (aproximativ 110 euro).

Venitul minim garantat (prevăzut de Legea nr.416 / 2001) se plătește tuturor persoanelor cu venituri lunare sub un prag de stabilitate.

Ajutorul pentru încălzire este plătit pentru a sprijini cheltuielile de încălzire pentru familiile cu venituri reduse pe membru de familie.

Beneficiile persoanelor cu handicap (inclusiv tinerii) sub 18 ani și îngrijitorilor (acordate prin Legea 448/2006):

Persoanele cu dizabilități au dreptul la tratament special (asistență medicală gratuită, transport gratuit, educație gratuită etc.) și dreptul la o alocație pentru aceștia și, dacă este necesar, pentru un îngrijitor, la cerere.

Familia sau tutorele unui copil (inclusiv a unei persoane tinere sub 18 ani) cu dizabilități are dreptul să primească asistență socială în perioada în care copilul se află în îngrijirea, supravegherea și sprijinul acordat.

Finanțare

Programele de Școală după Școală și A doua șansă sunt finanțate de bugetul de stat, iar Fondul Social European oferă, de asemenea, oportunități de finanțare. Datorită modului în care se face alocarea bugetară, este imposibil să se determine bugetul general pentru aceste programe, deoarece acestea au două surse de finanțare, iar implementarea programului este împărțită între cele 41 de județe. Măsurile de sprijin pentru tinerii care părăsesc sistemul de protecție socială și beneficiile pentru persoanele cu dizabilități sunt incluse în bugetul de stat. Pe de altă parte, autoritățile locale plătesc prestațiile sociale, din bugetele locale. Forma în care sunt prezentate bugetele face imposibilă estimarea finanțării acestor programe pentru tineri, în totalul fondurilor, inclusiv pentru copii și adulți.

Asigurarea calității

Inspekția socială se ocupă de asigurarea calității pentru programele de prestații și beneficii sociale pentru persoanele cu handicap. Reduceri de fonduri și chiar procese în instanță de deturnare de fonduri împotriva persoanelor care beneficiază de prestații sociale fără drept pot fi rezultatul acestor inspecții. Calitatea predării după programele școlare și a doua șansă este asigurată de inspecție școlară. Atunci când Fondurile Sociale Europene vor finanța aceste programe, asigurarea calității va face parte din normele de acordare a granturilor și dacă orice standard de calitate va determina reducerea proporțională a fondurilor.

Inițiative care promovează incluziunea socială

Abordarea interculturală

Abordarea interculturală ca atare nu a fost promovată de inițiative guvernamentale. Campania „No Hate” a Consiliului European, incluzând elementele interculturale, a fost puternic promovată de Ministerul Tineretului și Sportului în 2016, prin organizarea Laboratorului de Învățare Non-Formală care vizează tinerii lideri lucrători de tineret pentru a multiplica mesajul și alte evenimente care promovează. mesajul „No Hate”.

Drepturile tinerilor

Una dintre cele mai importante acțiuni din cadrul campaniei „No Hate” din România, împreună cu Laboratorul de educație non-formală „No Hate”, a fost parteneriatul Ministerului Tineretului și Sportului cu organizarea Forumului Tinerilor Romi „No Hate” Noiembrie 2016. Peste 100 de tineri au participat la forum. Summit-ul de tineret a avut loc la Timișoara în noiembrie 2016. A fost organizat de mai multe ONG-uri de tineret, dar Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Educației Naționale și reprezentanți ai Președinției Române au participat la acest eveniment.

Inițiative-cheie pentru promovarea democrației și prevenirea radicalizării tinerilor

Similar inițiativelor de sensibilizare interculturală, o altă inițiativă guvernamentală față de obiectivul de prevenire a radicalizării care conduce la extremism violent este participarea activă a Ministerului Tineretului și Sportului la promovarea mesajului „No Hate”.

Accesul la servicii de calitate

Locuire

Un program special, care permite tinerilor – în vârstă de peste 21 de ani și familii să închirieze sau cumpere apartamente la prețuri scăzute, este pus în aplicarea Guvernului României, prin Ministerul Dezvoltării Regionale, și fondurilor europene. Casele sunt construite de Agenția Națională pentru Locuințe, dar autoritățile locale, care pot decide să închirieze sau să vândă apartamentele, asigură administrarea lor. În ambele cazuri prețurile sunt fixate de stat. Chiar dacă cineva trebuie să fie tânăr pentru a semna un contract de închiriere sau de cumpărare, el / ea poate beneficia de chiria scăzută și poate păstra apartamentul fără diferența de plată după 35 de ani (vârsta de tineret). Autoritățile locale oferă case sociale, dar programele nu vizează tinerii și nu există date disponibile privind proporția tinerilor care beneficiază de locuințe sociale.

Servicii Sociale

Serviciile sociale sunt furnizate conform Legii nr. 292/2011 privind asistența socială. Există trei tipuri de servicii reglementate: servicii de îngrijire personală; servicii de recuperare; Servicii sociale de (re) integrare/reinserție.

Prestarea serviciilor sociale conform legii asistenței sociale vizează următoarele grupuri: copiii și familiile acestora, inclusiv tinerii sub 18 ani și familiile tinere; persoane cu dizabilități, inclusiv tineri cu dizabilități; oameni în vârstă; victimele violenței în familie, inclusiv a tinerilor;

persoane fără adăpost, inclusiv tineri fără adăpost; persoane cu diverse dependențe (alcool, droguri și alte substanțe toxice, internet, jocuri etc.), inclusiv tinerii dependenți; victimele traficului de ființe umane, inclusiv victimele tinere; deținuții, inclusiv tinerii; persoane aflate în sistemele de probațiune, inclusiv tinerii; persoane cu tulburări psihice (inclusiv tineri); persoane din comunități izolate (inclusiv tinerii); șomerii pe termen lung (inclusiv tineri).

Toate grupurile țintă pot include tineri. Cu toate acestea, în niciunul dintre aceste servicii și creat de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, tinerii nu sunt vizați mod special și niciunul dintre servicii nu este special conceput pentru tineri.

Serviciile includ: cazare în centru rezidențiale; case protejate pentru persoane cu dizabilități; centru de integrare prin terapii ocupaționale pentru persoane cu dizabilități; cazare specială pentru victimele violenței sau traficului de ființe umane servicii de ajutor oferite la domiciliul beneficiarului; cantine sociale. Numai furnizorii certificați pot oferi servicii sociale. Certificarea este emisă pe baza standardelor de calitate elaborate de Ministerul Muncii și Justiției Sociale și verificării efectuate de Inspekția socială la:

Instituții publice, organizate de autorități publice locale

ONG-uri, Serviciile sociale destinate tinerilor cu accent pe tineri care părăsesc sistemul de protecție specială, oferindu-le măsuri de sprijin (cazare sau cazare, zilnic), la cerere și pentru o viață limitată de timp, în conformitate cu Legea nr. 292/2011 privind asistența socială. Orice serviciu social este furnizat numai la cerere. Nu toate serviciile certificate sunt disponibile în comunități, nici măcar în orașele mari. O hartă a furnizorilor de servicii sociale certificați de Ministerul Muncii a fost organizată în decembrie 2016.

Accesul la servicii medicale

Tinerii până la 26 de ani, dacă sunt încadrați în orice tip de instituție de învățământ, beneficiază de asigurarea sănătății de stat.

Serviciile pentru dependenții de substanțe și campaniile de prevenire a dependențelor includ tineri printre grupurile țintă, dar nu sunt destinate exclusiv tinerilor. Serviciile sunt furnizate în centru administrate de autoritățile publice sau ONG-uri, așa cum este descris în secțiunea anterioară. Campaniile care au ca scop combaterea dependențelor sunt cele mai vizibile campanii publice finanțate de guvern.

Servicii de recuperare a persoanelor cu dizabilități, inclusiv a tinerilor, sunt de asemenea disponibile în centrele certificate autorizate de autoritățile publice sau ONG-uri.

Mediatorii sanitari pot fi pregătiți profesional într-un program de instruire. Dar nu există o campanie vizibilă pentru dezvoltarea unei rețele naționale de mediatorii în domeniul sănătății.